

FOAIA DIECEZANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINICA

Prețul abonamentului:
 Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane
 „ „ „ pe 1/2 de an 5 cor.
 „ România și străinătate pe an 14 frc.
 „ „ „ „ pe 1/2 an 7 „

Prețul inserțiunilor:
 Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte
 etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la
 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte
 8 cor., de aci în sus 10 coroane.

Manuscrisurile să adresează la redacțiunea
 „FOAIA DIECEZANĂ“
 iar banii de prenumerațiune și inserțiuni la
 Administrațiunea Tipografiei și Librăriei die-
 cezane în Caransebeș. — Telefon Nr. 30.

Nr. 1963 B 1909.

Onoraților deputați ai sinodului eparhiei Caransebeșului

Pe baza dispozițiilor §§-lor 89 și 90 din Statutul organic convoc prin aceasta Sinodul ordinar al eparhiei noastre a Caransebeșului la biserica catedrală din orașul Caransebeș, pe Duminica Tomei, adică pe ziua de 5 Aprilie calendarul vechiu a. c. la 9 ore antemeridiane, în care zi îndată după săvârșirea santei liturgii cu chemarea Duhului Sânt va urma deschiderea sinodului.

De aceea învit pe toți onorabili deputați ai sinodului eparhial, periodul al XIV-lea sesiunea I, ca în susnumita zi la ora defiptă să se afle în Caransebeș, ca așa sinodul conform regulamentului afacerilor interne să-și poată începe activitatea sa.

Caransebeș din ședința conzistorială ținută în 21 Martie 1909.

Președintele Conzistorului

Filaret Musta m. p.

Arhimandrit vicariu episcopesc.

Mijloacele pentru creșterea religioasă-morală

II.

În articolul din numărul trecut am zis, că creșterea religioasă-morală începută în școală — dacă nu s'a putut începe în familie — continuă în biserică. Iar în biserică să îndeplinește ea prin săvârșirea acurată a cultului dumnezeesc și prin predică.

Actele cultului dumnezeesc nu sânt numai acte liturgice, prin care să manifestează din afară virtuțile creștine, sau acte, prin care să revarsă darul dumnezeesc în sufletul creștinului, ci sânt și mijloace de întărire ale creștinului în viața lui religioasă și morală. Ele însă trebuie să săvârșască din partea preoților cu acurateță, liniște și fiori sfinte, și văzându-le poporul astfel săvârșite să va lăsa și el cuprins de sentimente religioase. Cultul dumnezeesc săvârșit frumos are putere mare educătoare asupra credincioșilor, iar cel săvârșit numai prin forme goale lipsite de viață în loc să zidească religiozitatea și prin ea moralitatea, mai mult strică.

Să privim la noi. Cu ce plăcere participăm la o slujbă dumnezească bine aranjată, ce sentimente nobile simțim născându-se în noi, și cât de mângăiați părăsim biserica după o astfel de slujbă! Și iarăș cât de nemângăiați părăsim biserica, dacă nu am putut azistă la o slujbă frumoasă, făcută după toată rânduiala. Cântarea bisericăască frumos și lin executată, rostirea rugăciunilor din partea preotului cu glas sonor și cu evlavie, cetirile pline de învățături și exemple frumoase, chiar și umblarea smerită a preotului și toate celelalte deschid sufletul credinciosului, care apoi să adâncește în rugăciune, să înalță cu mintea și cu inima la Dumnezeu punându-și în el încrederea și nădejdea, și răbdând cu ușurință greul vieții. Câte porniri rele nu să dolătură din sufletul creștinului când aude în cântări și cetiri cuvinte de muștrare pentru fărădelegi și câte îndemnuri bune nu să nasc în sufletul lui auzind cuvinte mângăitoare, de laudă și de răsplătire îmbelșugată pentru faptele bune. Pentru aceea trebuie să zicem, că cultul dumnezeesc frumos săvârșit are putere mare asupra sufletului omului, stârpește multe patimi din el și sălășluște multe virtuți în el. Aceasta stă nu numai față de cultul public săvârșit în

biserică pentru toți credincioșii, ci și față de cultul particular săvârșit la anumite ocazii numai pentru unii credincioși.

Să ne întoarcem iarăși la preoții cei vechi. Ei erau, ce e drept, oameni cu puțină carte, dar pentru aceea cu multă judecată și multă inimă. Erău pătrunși de însemnătatea și sfințenia fiecărui act liturgic. Auzim și astăzi întrebându-ne, cum de preoții cei vechi cu puțină știință au știut să păstreze în credincioșii lor mai bine religiozitatea și moralitatea, decât preoții de astăzi înzestrați cu mai multă știință? Ușor. Pentru că erau pătrunși de chemarea lor înaltă, iar slujbele dumnezeiești le săvârșeau cu toată sfințenia silind însă prin exemplul lor, prin admonițiuni și învățături și pe credincioși, ca cu aceeași sfințenie să participe la slujbele dumnezeiești. Având astăzi un cler mai luminat sântem în drept, ca și mai mult să așteptăm dela el.

Biserica apusana nu are un cult așa de frumos și pompos ca biserica noastră orientală și cu toate acestea preoții ei produc mai mare spor în creșterea religioasă și morală, decât preoții noștri. Aceasta vine între altele de acolo, că știu de formele de cult viață, iar la noi în multe locuri ele au rămas pe din afară frumoase, înlăuntru însă fără de viață. *Și ce nu confine viață, oricât de frumos ar fi, nu poate produce viață.*

Să ne aducem aminte de timpurile, când Calvinii, mai apoi Romano-Apusenii din greu ispiteau pe credincioșii noștri, să treacă la bisericile lor. Ce s'ar fi ales din credincioșii noștri de atunci, dacă preoțimea noastră cinstită nu ar fi știut prin zelul ei a da viață cultului dumnezeesc, a prezentă actele liturgice ca legate de inima credincioșilor? Poporul nostru după exemplul și învățătura preoțimei sale și-a identificat viața sa cu viața bisericii, a privit toate părțile cultului dumnezeesc ca părți ale vieții sale sufletești, de care nu se poate despărți și astfel a înfruntat ispitele bisericilor ispititoare. Pentru aceea viața bisericească a poporului nostru cu drept să poate privi ca viață națională, pentru că aceste două vieți sânt contopite, una fără alta nu poate exista.

Iată dar datorința preoțimei noastre. Să lege poporul strâns de viața bisericească, iar viața bisericească arătându-să mai pregnant prin actele de cult (slujbi, sărbători, datini etc.) să le întocmească pe acestea astfel, ca credincioșii noștri să le privească ca puteri înălțătoare în lucrările lor și ca razim puternic în năcazurile lor. Această datorință să impune astăzi cu atât mai vărtos preoțimei noastre, cu cât curentul indiferentismului pentru cele sufletești și a interesului prea mare pentru cele pământești străbate cu pași repezi și în poporul nostru. Să-l aducem și să-l logăm, unde s'a dezlogat, iarăș

de biserică nu prin aceea, că-i dăm mână liberă la conducerea administrativă a afacerilor bisericești, ci prin aceea, că il facem să simtă plăcere, îndestulare sufletească, putere și mângăere în orânduile cultului dumnezeesc.

Dr. George Dragomir

Isus și poporul iudevesc

Sufletul creștinului trebuie să fie cuprins de cutremur când cugetă până în cele mai mici amănunte la viața și faptele Mântuitorului în momentele sale din urmă, și mai ales la poporul din care a eșit și făcut parte și cu care a trebuit să trăiască.

Părăsit de toți, cuprins de o jale și durere după ce făcu poporului său atâtea bunătăți, după ce cu atâtea succese le descoperi evanghelia împărăției vecinice, după ce plin de grijă și nesomnat cutreeră satele și cetățile ca pretutindenea să aducă lumina în întunerecul cel necuprins de minte omenească, când pentru binefacerile sale aduse și arătate rămâind singur stășiat și cuprins de milă zice învățăcelilor săi că „*celce rabdă până în sfârșit să va mântui*“ (Mt. 10, 22) — sufletul nostru zic este prea slab, cugetarea și mintea noastră prea mărginită, ca să-l putem cuprinde și înțelege în toată plenitudinea sa.

Aceste i-au fost cuvintele cele mai amare și dureroase ca învățătura celor ce-l încunjurau, a lor săi, intimi și învățăceli cari copleșiți de prejudițiile vremii nu-l puteau înțelege.

Mulți cari la început cu însufletire și o deosebită dragoste se alipiseră de el, mulți din cei 70 de învățăceli, pre cari el îi alese să-i fie mână de ajutor și pregătitori ai căilor și învățăturilor sale, încep a fi răci, ba a-l și părăsi.

Mintea lor și toate iluziunile ce și le făcură la început și formulate pentru o împărăție lumească, nu putea să-l cuprindă pe el, ci așteptau din zi în zi o putere deosebită, un semn ca dela un domn pământesc și de care să se cutremure toată lumea.

El le arată și esplică cu seriozitate rătăcirea lor și le spuse lămurit, că ei să nu privească împărăția sa ca o împărăție și putere lumească, ci să ș-o esplice în mod nevăzut, o lume spirituală apostrofându-i: „*Cuvintele care eu Vi-le grădesc sânt duh, sânt viață, spiritul e acela ce face viu, iar corpul nu folosește nimica*“ (Io. 6, 66).

Acest incident mai vărtos apoi pre mulți din ei i-a înstrăinat dela sine, au deviat dela calea apucată cu Isus, cugetând și sperând mult într'o împărăție lumească unde ei fiind cei mai de aproape de Isus, vor și primi titlurile și rangurile cele dintâi. Isus trebuie cu ochii să-i vadă cum il părăsesc, cum zilnic le recește zelul și cum mereu se depărtează de dânsul nevoind nici să-l mai însoțască în grelele sale călătorii.

Și aceasta l-au deprimat întru atâta, încât cu inima sângerândă intrabă pe cei 12 apostoli „Doară și voi voiți să Vă duceți“, la ce Petru, cel mai vorbitor din ei, îi răspunse: „Doamne la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vieții de veci, și noi credem și cunoaștem că tu ești Cristos Fiul lui Dumnezeu celui viu“ (Io. 6. 68. 69).

În faptă credința, despre împărăția Mântuitorului Cristos a fost mult timp foarte rău interpretată. Nici învățăturile sale, nici minunile săvârșite n'au făcut o vreme lungă impresia convenită la popor. Și oare cum să fi fost altcum? „Acest popor numai cu buzele mă laudă, iar cu inima este departe de mine“; pentru că acest popor era plin de ură, plin de dușmănie și destrăbălare și nici un cuvânt bun nu putea străbato la inima lui, și acest popor a fost unul din popoarele acelea, care nu avea tărie sufletească internă, și pe lângă toate acestea tindea totdeauna după libertate, mărire și supremație asupra altor națiuni.

Era un popor măreț de trecutul său, fără însă a avea virtuțile necesare. Privea cu dispreț la celelalte popoare din jurul său ținându-se de poporul ales a lui Dumnezeu, și în măreția sa națională nu observa cât e de înapoiat într-ale vitejiei și ordinii, precum și în artă și știință față de alte popoare. Școlile lor erau numai pentru cei mai în stare și copiii acestora erau ocupați cu toate de acelea care numai spre folosul zidirei ori spre ceva nobil nu le era. Omului sărac i-să lăsau credințele și datinile sale și nu se legau de ele și el, în simplitatea lui putea rătăci pe orice căi vătămătoare, nime nu se interesa de el, pentru ce și rătăci acest popor așa de tare de Dumnezeu și de celece sânt spre edificarea și nobilitarea sufletească. Desprețuia ce e bun și folositor ca ceva vătămător, mai ales că preoții și fariseii precum și domniile lor îi pregătea calea, fiind toate numai și numai în folosul lor. Aici să putea vedea bogăția și îngâmfarea de o parte, iar sărăcia și neajunsurile de altă parte. Conducătorii preotești alături cu cei lumești puțin se interesau de popor, căutau să le meargă lor bine, iar poporul să creadă numai, ei apoi să-și încaseze plățile, să se desfăteze în porfiră și vison, precând poporul de rând să rămână la cele vechi, să muncească din greu și la nimic bine să nu poată ajunge. Să făceau legi și să prescriau dări, fiecare din conducători caută să-și aibă folosul său, poporul să lăsa să creadă, fie fost credința lui macar vătămătoare. Iar pe Isus care eșise din sânul lui, carele a venit să-i destălinească mințea și obiceiurile rele, să facă din ele și prin ele cale de mântuire, să-l dezlege din întunerecul în carele orbeca, din ură și răutate, din pizmă și viclenie, îl dau morții pe cruce și ajunge de este dat în laturi față de Baraba, unul din cei mai mari făcători de rele, unul din ucigașii cei mai periculoși și unul din scelații cei mai mari ai poporului, pentru simplul obicei ce era la sărbătoarea paștelor și pentru că convenia așa conducătorilor.

Aici să poate vedea egoizmul, fătăria, mișelia și ura la frate contra fratelui, la familie contra familiei,

invidia unei cetăți față de alta, a unei provincii față de cealaltă. Iudea uneltea contra Galileii, Galilea contra Samariei și Samaria contra amândurora. Aici s'au putut vedea și cunoaște slăbiciunea, răutatea și tot ce limba omenească poate numi cu cuvântul rău. Aici a trebuit să vină cineva cu o putere care, prin semne și minuni să dezmeticească poporul și să schimbe aceste referințe ticăloase, a trebuit să apară Mesia și să arate lumii acesteia învrăjbite, că este în rătăcire, că calea în care a apucat duce pe povârniș la rău și învățăturile și legile propagate de farisei și saducei tind spre nimicirea poporului.

Când un popor pleacă pe povârniș de a se nimici, atunci vin din toate părțile calamități pe capul lui așa că una lăsându-l alta îl apucă până ce-l distruge și șterge de pe fața pământului. Atunci obiceiuri, datini rele și orice însușire păgubitoare sânt preferite lucrurilor bune și folositoare. Bogăția este preamărită și sărăcia rușine publică, onoarea, rușinea și religiozitatea disprețuite, iar minciuna, îngâmfarea, viclenia preferite. În oficiile publice în loc de oameni de cinste și cu caracter, cu dreptate și adevăr, ocupă locul făcătorii de rele, lotrii și asupritorii. Pretutindena cel mai tare fără milă asuprește pe cel mai slab și nu este considerat ori frică de Dumnezeu. Despotismul și toate răutățile sânt considerate ca virtuți și celce știe comite cele mai mari fărădelegi este considerat ca cel mai tare și voinic.

Între astfel de împrejurări să tăvălea poporul jidovesc și n'a fost mirare că venind Isus să-l facă atent la aceste însușiri păgubitoare, trebui să vadă cu ochii, ce mare dușman îl țin. trebui să ia biciul în biserică din Ierusalim și să-i scoată atâră, iar schimbătorilor de bani să le răstoarne mesele și să-i ocărăască.

Unii îl pizmăiau pentru învățăturile lui sănătoase, alții pentru că le descoperea fărădelegile; alții îl preamăreau pentru că așteptau bogății și ranguri, precând iarăș alții îl huleau pentru că destrămându-le păcatele îi arăta poporului și lumii în toată golătețea lor. „Și murmur era mult în popor despre dânsul. Unii ziceau, bun este, alții că nu, pentru că amăgește poporul“ (Io. 7, 12).

Când le vindeca bolnavii, când le curăța leproșii, când da vedere orbilor și când le învia morții îl preamăreau și-l ridicau până la cele mai înalte sfere, precum și era. Împliniră u-să însă faptele, săvârșită fiind minunea, toți la moment i-se proșterneau, dar nu preste mult îi vedea cu ochii cum fiecare se retrage în căsuța sa și parcă era vesel că a putut afla pre cineva să-i facă bine, dar dela el să nu să ceară ascultare și supunere. „Nemulțămirea e răsplată a lumii“ s'a adevărit și la Isus în toată plenitudinea. Gergerenii, după ce le vindeca bolnavi, au fost măreți, iar după aceea, nu cumva acest om să aibă și alte intențiuni, îl rugară să se depărteze dela dânsii. Și el îi ascultă, nu pentru că i-ar fi fost vorbele lor greu-tate ori s'ar fi temut de niscaiva urmări rele, ci pentru că avea lipsă a cutreera și alte ținuturi necunoscute,

ca să arate poporului nefericit sămburii învățăturilor sale și mai presus de toate să întărească în învățării săi tot mai tare în credință și să le descopere tot mai mult evanghelia dreptății, de care ei aveau mare lipsă.

El cunoștea că misiunea sa pe pământ nu e de durată lungă, știa că acest popor care cu buzele îl laudă, mâne o să-l dea spre cea mai rușinoasă moarte. Și tocmai de aceea trebuia adânc să sape în inimile învățăcelilor săi descoperirile și învățăturile sale așa, ca prin ei să vadă lumea viitoare că „*tuturor toate s'a făcut ca pre toți să-i dobândească*”, și mai presus de toate că în lume nu este răsplătire și pentru care pricină nu este permis să retrăim și în inimile noastre să înceteze voea de a ajuta și face bine; ei tot mai mult și mai tare să perseverăm în credință și prin credință în săvârșirea faptelor bune.

El cunoscuse inima îndolnică a poporului și atunci, când cele mai deaproape neamuri ale lui nu-l puteau cuprinde, nu voiau să-i dea ascultare, și mai mult să creadă în faptele și minunile sale. „*Treci de aici și mergi în Indeeu, ca și învățării tăi să vadă lucrurile ce faci. Că nime nu face ceva în ascuns, când caută însuș să se facă cunoscut. De faci acestea arată-le lumii. Căci nici frații săi nu credeau într'ânsul*” (Io. 7, 3. 5).

Și el le împlini și lor voea, cucerind toate ținuturile cu pericolul vieții, se arată pretutindenea în toată mărirea sa, iar acest popor nu-l cunoscând, acest popor îl hulește și plin de răutate — asmuțat de conducătorii săi falși — îl dă spre osânda morții.

Și toate le rabdă dela acest popor nemulțămător, pretutindenea îl învață și „*ii fu credincios până la moarte*” arătându-se pretutindenea ca cel ce vede între cei orbiți, ca cel treaz între cei amețiți și ca cel înțelept între cei nebuni, fiind cel mai mare dușman al îptunerecului și al păcatului, dar apărătorul aprig a celor bune și folositoare omeniei. Plin de milă și îndurare strigă și cândera pironit pre cruce: „*Părinte! iartă-le lor că nu știu ce fac*”, pentru că „*celce rabdă până în sfârșit să va mântui*.”

Măidan luna Martie 1909

A. Iana.

Notițe tipiconale

pentru sărbătoarea Bunevestiri, care în acest an cade în Mercuria cea mare din săptămâna patimilor.

Martți dimineata (în 24 Martie), în săptămâna patimilor, se cetesc orele (III. VI. IX) cu stâlpi din evanghelii, după tipicul Triodului, stârșindu-se stâlpii la ora IX. Iar la finea orelor se cântă *vecernia cea mică* împreună cu *liturgia celor mai înainte sfințite*, și anume: După *Binecuvântată este împărăția*, psalmul de sara și ectenia mare; apoi *Doamne strigat-am* pe glasul întâi; și cântăm 4 stihiri ale Triodului dela laudele și stihovna mânecatului din Mercuria patimilor, glas 1: *Pe tine fiul Fecioarei . . . Mirul cel de mult preț . . . Când aduceă păcătoasa mirul . . . Gl.*

6: *Cea cufundată în păcate* . . . Mărire, și acum, glas 8: *Doamne, muierea cea ce căzuse în păcate multe* . . . (Aceste stihiri se află în triod și Mercuri sara la vecernie). Intrare cu evanghelia. *Lumină lină*. Prochimenul Triodului de Martți sara, glas 6: *Scoală-te Doamne intru odihna ta, tu și scrierul sfințirii tale*. Apoi cele două pararii din Triod, cele de Martți. Și îndată: *Să se îndrepteze rugăciunea mea*, după care se cetește evanghelia de Mercuri la vecernie, dela Matei 26, v. 6—16: *În vremea aceea fiind Isus în Vilania în casa lui Simon leproșul . . . Și cealaltă rânduială a liturgiilor celor mai înainte sfințite*, iar după *Acum puterile cerești*, și după aducerea cinstitelor daruri, când se cântă *Alitua*, se fac 3 metanii mari, și îndată se părăsesc de tot metaniile.

Martți sara (în 24 Martie) la 7 ore, se cântă priveghierea Bunevestirii, și anume: Proctul îmbrăcat în epitrahil și felon (de culoare albă), deschide ușile împărătești, și tămăduiește toată biserică; apoi întorcându-se în altar, și stând înaintea sfintei mese, tămăduiește de 3 ori crucea spre răsărit și zice: *Mărire sfintei cei de o ființă . . .* Iar cetețul zice: *Veniți să ne închinăm*, de 3 ori, și psalmul de sara: *Binecuvintează suflete al meu pe Domnul . . .* Ectenia mare. *Doamne strigat-am*, și stihirile Bunevestirii, cele dela vecernia cea mare. Intrare cu cădelnița. *Lumină lină*. Prochimenul zilei, glas 1: *Mila ta Doamne mă va întâmpina în toate zilele vieții mele*. Parariiile Bunevestirii (3) din Minei; ecteniile și stihirile litiei din Minei; după ectenile litiei și după rugăciune. stihovna praznicului din Minei. După *Tatăl nostru*, troparul glas 1. *Născătoare de Dumnezeu fecioară*, de 3 ori; rugăciunea binecuvântării păunilor: *Fie numele Domnului . . . Bogății au sărăcit . . . Binecuvântarea Domnului peste voi . . .* Și îndată zice cetețul: *Mărire intru cei de sus . . . Doamne, buzele mele . . .* și cei 6 psalmi ai mânecatului. Ectenia mare; *Dumnezeu e Domnul*, și troparul praznicului de 3 ori; ectenia mică, după care cântăm toate șezăndecele praznicului pe rând; apoi antifonul întâi al glasului 4. Prochimenul praznicului; *Binevestiți din zi mântuirea Dumnezeului nostru*. Evanghelia praznicului; psalm 50; stihirile praznicului. Catavasiile praznicului: *Deschide-voi gura mea*; la cântarea 9. pripelele praznicului. Svetina și laudele praznicului. Doxologia mare; troparul praznicului; apolisul praznicului: *Cela ce pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s'a pogorât din cer și s'a intrupat din Duh sfânt și din Maria Fecioara și s'a făcut om. Cristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicei sale și ale tuturor sfinților săi, să ne miluască și să ne mântuească pe noi cu un bun și de oameni iubitor*.

Mercuri dimineata (25 Martie), în săptămâna patimilor, se săvârșește *liturgia sfântului Ioan Gură-de-aur*, la care cântăm antifoanele praznicului. Antifonul I: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule mântuește-ne pe noi. (De 3 ori). — Antifonul II: Mântuește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, cel ce te-ai intrupat pentru noi, pe noi cei ce-ți cântăm ție, Alitua. (De 2 ori). Mărire, și acum, *Unule născut Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu . . .* Antifonul III: *Astăzi este începătura mântuirii noastre* (troparul praznicului, de 2 ori). Intrare cu evanghelia; apoi stihul intrării (gl. 2): *Binevestește pământule bucurie mare, laudați ceruri mărirea lui Dumnezeu*. Și: *Veniți să ne închinăm . . . cel ce te-ai intrupat pentru noi . . .* Troparul și condacul praznicului. *Sfinte Dumnezeule*. Prochimenul, apostolul și evanghelia praznicului. Irmosul, priceasna și apolisul praznicului.

În aceeași Mercuri, sara pe la 2 ore după prânz, cântăm vecernia cea mare a praznicului (pentru slăvișul praznicului) astfel: La *Doamne strigat-am*, 2 stihiri ale praznicului și 2 ale arhanghelului (din Minei, 26 Martie); Mărire, și acum, *Trimis a fost din cer*. Intrare cu cădelnița; *Lumină lină*. Prochimenul zilei, glas 5: *Dumnezeule întru numele tău măntuiește-mă și întru puterea ta mă judecă*. Ectenia. Stihovna dela vecernia cea mică (din 25) a praznicului (*Mai marele puterilor celor de sus . . .*). Mărire, și acum, gl. 4: *În luna a șasa*. După *Tatăl nostru*, troparul praznicului de 3 ori, și apolisul praznicului. Și cu aceasta se slărește praznicul Bunevestiri. Și la *Dupăcinarea cea mică* se cântă canonul euharistic: Tri-cântarea, lui Andrei Criteanul, a Juei mari, — și celelalte cum se află la Triod.

Așa se cântă slujba Bunevestiri în bisericile enoriale și parohiale, după Tipicul Bisericii celei mari a Patriarhiei, redactat de o comisie de specialiști în Constantinopol și tipărit în anul 1888, care Tipic e adoptat de toate patru patriarhiile răsăritene dreptmăritoare (a Constantinopolului, Alexandriei, Antiochiei și Ierusalimului), precum și de bisericile dreptmăritoare autocefale din Cipru, Grecia, România, etc. pentru bisericile enoriale și parohiale. —

Iar în *mânăstiri* se pune slujba Bunevestiri împreună cu a Triodului; după Tipicul din Triod (litera Ș în Triodul de București, cap 41 în tipicul din Strastnic) precum urmează:

Marți sara (în 24 Martie), cântăm vecernia fără catismă și fără metanii. La *Doamne strigat-am*, punem stihurile pe 10: stihurile zilei din Triod 5, și ale praznicului din Minei 5; Mărire, a zilei, glas 7: *Iată, că-și incredințiază stăpânul talantul său*; Și acum, a praznicului, glas 6: *Trimis a fost din cer*. Intrare cu evanghelia. *Lumină lină*. Prochimenul zilei din Triod și parimile 2 ale Triodului și 3 ale praznicului. Să se îndrepteze rugăciunea mea, și 3 metanii. Evanghelia zilei. Și celelalte ale liturghiei celei mai înainte sfințite. — La masă fiertură fără unt-de-lemn, iar vin bem.

La întâiul ceas al nopții toacă și trag toate clopotele cele mari după obicei, și adunându-ne în biserică cetim După-cinarea mare, și *Cu noi este Dumnezeu*. După întâiul *Sfinte Dumnezeule* troparul praznicului; după al doilea *Sfinte Dumnezeule* condacul praznicului. După *Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu*, litie în pridvor, la care cântăm stihurile praznicului, din Minei; Mărire, și acum, a praznicului (3) cu pripelele lor; Mărire, și acum, *Astăzi sunt bunevestiri de bucurie*. La binecuvântarea pânilor, troparul praznicului de 3 ori, și cetirea praznicului. — La mâncat, *Dumnezeu e Domnul*, și troparul praznicului de 3 ori. După catizma dintâi și după a doua șezândele zilei din Triod, și cetirea zilei. După a treia catizmă, ectenia mică și șezândele praznicului amândouă, și cetirea praznicului. Polieleul și șezândele praznicului, și cetirea praznicului. Antifonul întâi al giasului 4. Prochimenul praznicului: *Binevestiți din zi în zi*. Evanghelia praznicului, psalm 50, stihurile praznicului. Canonul praznicului cu irmosul pe 14; catavasia praznicului. Iar unde este Tri-cântare la triod (la cânt. 3, 8 și 9), cântăm canonul praznicului cu irmosul pe 6, și Tri-cântarea pe 8; catavasia, irmosul Triodului. După cântarea 3, condacul zilei și icosul, șezândă praznicului și cetirea praznicului. După cântarea 6, condacul praznicului, icosul și prologul; cetim și sinaxarul zilei. La cântarea 9, „Ceea ce ești mai cinstită” nu cântăm, ci pripeala praznicului: *Binevestește pământule bucurie mare*, apoi irmosul praznicului: *Ca de un scieriu insuflețit*; asemenea și la troparele praznicului din cântarea 9, cântăm tot pripeala praznicului; iar la troparele Tri-cântării zicem pripeala: *Mărire fie Dumnezeul nostru, mărire fie*; catavasia cântăm irmosul Triodului. Svetilna (luminândă) praznicului, Mărire a zilei din triod. Și acum a praznicului. — La laude, stihurile praznicului pe 4; Mărire a zilei glas 6: *Cea confundată în păcate*; Și acum a praznicului, glas 2: *Taina cea din veac se descopere*. Cetirea doxologiei. Ectenia: *Să pluin rugăciunile noastre cele de dimineața . . .* Și stihovna, la care cântăm stihurile zilei: *Pe tine fiul Fecioarei . . . Mirul cel de mult preț . . .* și celelalte stihuri din Triod; Mărire a praznicului: *Să se veselască cerurile*; Și acum a zilei: *Doamne, miuereca ceea ce căzuse în păcate multe . . .* Apoi: *Bine este a ne mărturisii Domnului . . . Sfinte Dumnezeule . . . Tatăl nostru . . .* Troparul praznicului, ectenia, trei metanii mari și apolisul, și ceasul I. La ceasul I, zicem troparul praznicului și condacul zilei, și la sfârșit trei metanii și rugăciunea: *Cristoase lumina cea adevărată*. Și se miruie frații cu sfântul untde-lemn, și se cântă și stihira praznicului și apolisul.

Mercuri (în 25 Martie), la 3 ceasuri din zi ieșim cu litie afară din monastire, cu crucele, și întorcându-ne intrăm în biserică, și cetim ceasul III, și VI, cu catizme, și parimia la ceasul VI; cetim și stălpul evangheliei la fiecare ceas. La ceasuri zicem troparul praznicului, iar condacul zilei și al praznicului le zicem schimbându-le; și la sfârșitul fiecărui ceas câte trei metanii. Cetim și ceasul IX, și fericirile degrab, fără cântare și fără metanii; apoi *Pomeneste-ne pe noi Doamne*, cetim, și celelalte. După *Tatăl nostru*, condacul zilei,

Mărire, și acum al praznicului; Doamne miuerește, de 40 de ori, Ceea ce ești mai cinstită, trei metanii mari și rugăciunea: *Preasfântă Trinitate, stăpânite de o ființă*. Și îndată începem vecernia, și o cântăm fără metanii și fără catismă.

La *Doamne strigat-am*, 5 stihiri ale zilei, 3 ale praznicului și 3 ale arhanghelului (din 26 Martie), zicând la stihira 11-a stihul: *Celu ce faci îngerii tăi dăburi . . .* Mărire a zilei glas: *Doamne, miuereca ceea ce căzuse în păcate multe*; Și acum a praznicului: *Trimis a fost din cer*. Iar procul face proscomidia la stihiri. Intrare cu evanghelia. *Lumină lină*. Prochimenul zilei din Triod; parimile 2 ale zilei din Triod și 2 ale praznicului din Minei. Apoi ectenia mică, ectonis: *Că sfânt ești Dumnezeul nostru . . . Sfinte Dumnezeule*. Prochimenul și apostolul praznicului; evanghelia praznicului și a zilei. Și celelalte ale liturghiei sfântului Ioan Gură-de-aur. Irmosul și priceasna praznicului. — La masă dezlegăm numai la unt-de-lemn și la vin.

Iar de nu va fi liturghie, pentru vr'o neputință oarecare: La *Doamne strigat-am*, punem stihurile cum s'a zis mai sus. Intrare cu evanghelia. *Lumină lină*. Prochimenul zilei din Triod, 2 parimii ale zilei și 2 ale praznicului. Și îndată prochimenul și apostolul praznicului, evanghelia praznicului și a zilei. *Învrednicește-ne Doamne*. Ectenia. Stihovna zilei (cea dela mâncat) cu pripelele zilei (cele dela vecernie), Mărire a zilei glas 6: *Cea confundată în păcate*; Și acum a praznicului, glas 4: *În luna a șasa* (caută-o la vecernia cea mică a praznicului). *Acum slobozește . . . Tatăl nostru . . .* Troparul praznicului, ectenia și apolisul. — La masă dezlegare numai la unt-de-lemn și la vin.

Dupăcinarea cetim cea mică, fără metanii; numai după *Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu*, 3 metanii; și cântăm Tri-cântarea lui Andrei Crit anul; și la slăvișul Dupăcinării 3 metanii mari, și apolisul.

Observare. Tipicul Patriarhiei este astfel întocmit, că la praznicul Bunevestiri nici când nu îmbină cântările de bucurie ale Bunevestiri cu cele de umilință ale Triodului, pentru că amestecarea celor de veselie cu cele de jale ar produce numai nedumeriri în poporul laic, care cercotează bisericile din enorii și parohii. Pentru mânăstiri a lăsat însă neschimbate Tipicele cătitorilor, având a se urmă acelora.

Cetețul

Știri

Alegeri. La Sinodul eparhial au fost aleși deputați mireni următorii Domni: În cercul Valeaboului: Cornel Corneanu și Maxim Dalea, în cercul Lugoș: Dr. Alexandru Moesonyi și Dr. George Dobrin, în cercul Făgetului: Dr. Iosif Popovici și Samson Crișciu, în cercul Coșavei: Dr. Gheorghe Gârda și Tit Dragonescu, în cercul Buziașului: Ioan Marcu și Baron Geza Duca de Cadar, în cercul Iebelului: Petru Bulgea și Dr. Nicolae Regman, în cercul Ciacovei: Gheorghe Brebanu și Ion Graescu, în cercul Fizeșului: Ion Micu Roșu și Dr. Valeriu Branice, în cercul Vârșetului: Dr. Petru Zeponeag și Dr. Octavian Proșteanu, în cercul Iamului: Petru Corean și Adam Albu, în cercul Oraviței: Ilie Trăilă și Dr. Ion Nedelcu, în cercul Reșiței: Gheorghe Jianu și Dr. Petru Corneanu, în cercul Boeșei: Dr. Aurel Oprea și Dr. Cornel Petricu, în cercul Caransebeșului: Constantin Burdia și Ion Dobren, în cercul Teregovei: Dr. Valeriu Oiaru și Nicolae Ionescu, în cercul Mehadiiei: General Cena și Dr. Virgil Nemoian, în cercul Bozoviciului: Iuliu Novac și Petru Borșan, în cercul Satului nou: Petru Stoica și Dr. Alexandru Birescu.

În Sasca și Zgribești nu s'a ținut scrutinul.

Academia ortodoxă, societatea studenților dela Facultatea teologică din Cernăuți, s'a ales comitetul în adunarea generală extraordinară din 25 Martie n. cum urmează. Președinte: Dimitrie cav. de Bejan, vicepreședinte: George Danivski, secretar I: Tit de Tudan, secretar II: Dimitrie Francuic, casar: Nicanor Hopnulele, bibliotecar: Iancu Popescu, controlor: Nicolae Irimescu, econom: Victor Percec.

Școala industrială, susținută de Reuniunea femeilor române din Sibiu, între alte lucruri frumoase pregătește și *odăjdii*, aplicând și la acestea numai motive originale românești. Materialul ce se întrebuințează la pregătirea odăjdilor, e de calitate cea mai bună. Preoții noștri ar face un lucru de laudă, dacă având trebuință de odăjdii, s'ar adresa cu comanda lor către școala amintită (ibi, Strada Schewis Nr. 15). Sântem deplin incredințați, că cu odăjdiiile pregătite de școala industrială vor fi mălămași, fiind și mai frumoase și mai durabile ca cele confecționate de fabricile străine, cari nu so

uită decât la câștig. Reuniunea femeilor române din Sibiu, prin confecționarea de ornate bisericesti nu umbă după câștig; scopul ei este a da ocaziune bisericilor noastre, ca să se provadă cu ornate frumoase și trainice, și a introduce pretutindenea motivele de artă românească. Fără îndoială un scop nobil, care merită toată atențiunea din pățea preoștii noastre de ambele confesiuni.

Bacilul trahomei. Să zvonește a profesorul Greef, director de clinică dela universitatea din Berlin ar fi descoperit, după cercetări de doi ani, acest bacil. Prof. Greef va călători în toamnă la Egipt în scopul de a continua cercetările asupra boalei de ochi.

Necrolog. Cruda moarte a răpit din mijlocul nostru pe ilustrul bărbat al Bănășenilor **Dr. Alexandru Mocsonyi**. Amănunte în numărul viitor.

Necrolog. Mărioara Ania, elevă a internatului rom. din Brașov după un morb lung și greu a trecut la cele eterne Luni în 16/29. Martie a. c. la orele 4 dimineața, în etate de 15 ani. *Fie-i fărâna ușoară!*

O răbdare extraordinară. * Învățul Dr. Abauzit, care a murit la 1767 ca bibliotecar a orașului Genă, avea o răbdare extraordinară încât nici amicii nici servitoarea, care l-a servit 30 ani, nu l-au văzut vr'o odată supărându-se. Amicii lui au voit cu orice preț a-l vedea supărat și așa l-au făcut câte nefăcute, dar înzădar. În cele din urmă se înțeleg și plătesc servitoarei a-i face de cele întoarse numai spre a-l supăra odată. Aceasta, în scopul acela, nu-i face patul într'o sară. Dimineața învățul îi zice cu toată liniștea și o roagă frumos a da ceva mai multă atențiune patului său. Cu toate acestea ea nu l-a făcut nici în sara următoare. Dimineața să repetară cele din ziua întâia. Tot așa și în ziua a 3. Trei zile apoi nu a mai zis nimic, iară dincolo îi zice liniștit și cu adevărată înțelepciune: „Ascultă, să vede a-i îmbătrinit și ți-e prea greu a-mi face patul. Dar lasă-l în viitor că eu acum și așa m-am dedat, să-l fac.“ A auzul acestora servitoarea a început a plânge și îi spune totul. Ea îl roagă de ertare și el o iartă.

Însămănătatea unor testamente. Regele polon Ioan Sobiesky, care a eliberat Viena de Turci la 1683, fiind pe patul de moarte, episcopul, după ce l-a împărtășit cu s. Taine, îl sfătuie a-și face și testamentul. La aceasta regele îi răspunde: „Deși sânt rege, dar de câteori nu m'au ascultat nici în viața mea: Cum pot să aștept să mă asculte cineva și după ce voi fi murit?“

Cronica literară și culturală

Literatura noastră feminină încreștează două apariții nouă, una este volumul de nuvele *Departate de lume* al *Constanței Hodoș*, alta iarăși, drăgălașul volum de versuri *O primăvară* de o scriitoare nouă *Natalia Iosif-Negru*, soția iubitului poet gingaș și blând St. O. Iosif.

Marea mișcare literară ce se înfiripase acum zece ani la noi, ne-a dat, în mod firesc, talente cu reale aptitudini artistice și din rândul femeilor noastre.

Maria Cioban scrisese mai înainte dejă cu noroc câteva poezii pe calea deschisă de Coșbuc, vine apoi mucenița durerilor sufletești, cu versuri discrete și nesfârșit de temerătoare intru tălmăcirea acestor dureri sincere *Marii Cunțan* în volumul *Poezii* și în atâtea alte rime scumpe tipărite în *Luceafărul* și *Revista Noastră*. Cu mai multă putere și adese cu un vers mai limpede și mai senin, îmbrăcat într'o veselă și izbitor de frumoasă formă populară — notă de tot

originală și nouă — se ridică *Fatma-Elena Farago*, desigur cea mai mare poetă ce o avem astăzi în literatura noastră. Colaboratoare la revistele noastre de mâna întâi, Dna Farago ne-a dat până acum trei volume de poezii: *Versuri*, *Traduceri* și *Șoapte din umbră* pentru cari critica noastră a avut multe cuvinte favorabile. Numărul scriitoarelor noastre crește și *Constanța Hodoș* a avut norocul a înființa și conduce timp de doi ani și o revistă proprie a femeilor *Revista Noastră*, a cărei dispariție e regretată mult de cei ce i-au cunoscut rostul și folosul netăgăduit ce l-a adus cauzei literare. În ea, ca într'o bisericuță liniștită și curată se înfrățeau rugile, simțirile delicate și drăgălașe ale scriitoarelor noastre. Colaborau la această revistă C. Hodoș cu romane, nuvele și primarticole despre femeile noastre de seamă, foarte bune; M. Cunțan, Fatma, Elena din Ardeal, Ecaterina Pitiș, Maria Baulescu, Maria Nicolau, Despina cu versuri, iar Lia Hârsu și Elena Voronca cu admirabile cronici feminine cea dintâi, iar cea din urmă cu studii folcloristice importante.

Am arătat așa pe fugă și alcătuitoarele curentului feminin din mișcarea literară de azi cu reprezentantele cele mai alese, în fruntea cărora firește c'ar stă nuvelista *Constanța Hodoș*. Dna Hodoș e scriitoare cu mai multe volume de nuvele și schițe, s'a încercat și cu un roman, iar noul volum de nuvele *Departate de lume* vine numai să întărească, că Dna Hodoș este cu adevărat o puternică și frunțasă scriitoare. Firea ei gânditoare și temperamentul ei bărbătesc cu nuanțe de dramatism nesfârșit de dureros se întrevede și'n aceste nuvele. Sujetele favorite, pe cari le desfășură cu toată puterea ei și cu toată tăria sufletului convins de adevărul pe care-l propovăduiește, e problema căsniciei, problema iubirii în mijlocul vjeleliilor vieții. Ori cum ar fi viața asta, *sufletul* — și numai el —, este temelie, este forța plămădirii binelui și răului, pe care te razimi în căsnicia ta. Prima nuvelă, *Departate de lume*, e preamărirea frumoasă a unei căsnicii retrase, departe de roirea vieții, în cadrul firii largi și sănătoase, e preamărirea fericirii pe pământ, răzimată pe muncă și iubire. De mulțimea patimilor, de acolo de jos, de lume, fug amândoi, temându-se de vâltoarea lor, ce-ar întuneca, ce-ar tulbură fericirea amândurora de aici. Sânt și alte nuvele la înălțimea celei dintâi, prin adevărul lor, ca *Furtuna*, *Îngerul*, *Măsuța de scris* și altele. Cartea se citește cu interes și folos mult pentru inimile înțeleghătoare.

Pline de imagini vesele, simțiri blânde și resemnate. limpezi ca un ceriu albastru de primăvară sânt versurile Dnei *Natalia Iosif*. În mijlocul naturii, ea culege ca o albină plâpândă atâtea icoane dulci pentru privirea și înțelegerea ochiului curat: petece de nori arginții de pe albastrul senin de primăvară, zări duioase îndepărtate, zumzet de albine, triluri de pasari, flori câmpenești, cântec drag de ciocârlie; iată dară cadrul drăgălaș în care desfășură autoarea veselie și dor de viață. Amândouă cărțile au apărut la *Minerva* din București.

* Trimise de preotul N. Jurca din Cireș.

Numărul doi din *Convorbiri literare* are o dramă într'un act *Jertfă* de Ion G. Miclescu, nuvela foarte duloasă despre *Arhivarul Pahomie*, dat iacăşa fără de nici o vină, după o muncă cinstită de ani îndelungați, afară din slujbă, de dragul protejatului senatorului Vârlian care! „avea în mână“ pe domnul Ministru de I. M. Chirișescu, critica lui *Rădulescu-Pogoneanu* asupra Dicționarului general al limbii române din trecut și astăzi de Caudrea și Densușianu, note iconologice de *Baltazar* și aprecierea activității de mare economist al Țării-Românești P. S. Aurelian în Cronică economică de I. Răducanu. Numărul are și frumoase iconi bis. de A. Baltazar.

În *Neamul Românesc Literar* numărul 3, Dl Iorga continuă cu caracterizarea vieții Maramureșului românesc după însemnările harnicului cleric maramureșan I. Bârlea. *Iordăchescu* continuă studiul despre Româanismul în Bucovina, iar părintele arh. Scriban discută într'un foarte lung articol chestia reformei bisericesti în România. Poezii de I. U. Soricu, *Oreste* și A. Cotruș și urmarea articolului despre Situația școlilor românești din Ardeal și Țara Ungurească.

Făt-Frumos (1—2) are frumoase nuvele și poezii de Gârleanu (Domnul Seneca), Basarabescu (În capcană), N. Dunăreanu (Frica, ce frumoasă-i!) C. Moldovan (Pastel), Ana Codreanu (Pe lac, Scara la Năas, Dac'ai știut), Stătescu-Naia (Ei... și Toamna), o cronică dramatică, o bogată cronică despre mișcarea literară la noi și însemnări din mișcarea literară și artistică străină. (Redacția: Strada Vântului, 12 București).

Ramurile (3) din Craiova sânt din ce în ce mai frumoase și mai bine îngrijite și ca conținut și ca execuție tehnică. — Dl Iouga deschide numărul ăsta cu un admirabil articol despre *Reformele în biserică* (din Moldova) ale lui *Constantin-Vodă Mavrocordat*. Remarcăm proza de *Sadoveanu* și poeziile (la acestea am dori o ispitire mai severă) de *Soricu*, *Braborescu* și *Maria Nicolau*. Cronică literară e bună și voluminoasă.

Răvașul (2) are chipul și o preamărire dreaptă a botanistului nostru *Florin Porcius*. Frumoase poezii de Cotruș și o traducere Pe vârful Olimpului din Sienkievicz.

A apărut și se poate procura dela **Librăria diecezană din Caransebeș** „*Purtarea socoților bisericesti pe baza contabilității duble*“ de Dr. Petru Barbu. Cartea este compusă special pentru *preoții, învățătorii și episcopii* comunelor noastre bisericesti. Cuprinde: I. *Partea teoretică*: Despre purtarea socoților bisericesti în genere. Inventarul. Bugetul sau preliminarul. Cont, cartea socoților bisericesti și contabilitatea bisericască. Contabilitatea simplă și contabilitatea dublă. Purtarea socoților bisericesti: 1. Deschiderea conturilor, 2. Purtarea conturilor și 3. Încheierea conturilor. Încheierea socoților la finea anului. Controlul. II. *În Partea practică* se ilustrează cu exemple partea primă purtându-se pe un an socoțile bisericesti ale unei comune.

Domnul *Dominic Rațiu* apreciază foarte favorabil cartea susnumită. **Prețul 3 cor.**

A apărut No. 419 din „*Biblioteca pentru toți*“ cuprinzând: *Lăutarul din Cremona*, piesă de François Copée, tradusă în versuri de Traian Demetrescu. **Prețul 30 de bani.** François Copée e unul din preoții francezi cei mai cunoscuți și citați la noi. El are darul de a fermeca, și popularitatea lui e universală. *Lăutarul din Cremona*, e una din operele cele mai reușite ale celebrului autor al *Trecătorului*, care dintr'odată s'a ridicat până la cele mai înalte culmi ale gloriei. Lăutarul din Cremona e o poveste de dragoste, de o dănoșie neîntrăcută în care Filipoppo, un muzicant genial dar cocoșat se jertfește pe sine ca să facă fericirea fetei pe care o iubește dar care iubește pe un altul. Situațiile dramatice și poezia versurilor și a cugetarilor fac ca *Lăutarul din Cremona*, să fie o operă desăvârșită. Tradusa de regretatul și dulosul poet Traian Demetrescu, versiunea românească redă frumusețea originalului.

A apărut No. 432—433 din „*Biblioteca pentru toți*“ cuprinzând: *Romanul căsătoriei*, de cunoscutul scriitor și filozof rus Leo Tolstoi. În acest roman Tolstoi arată cât de greșită e creșterea ce se dă azi fetelor, cum ele nu sunt de loc pregătite pentru înalta lor menire de soții și mame; arată d'ascumenea, în cunoscutu-i stil limpede și curgător, cum viața de lux și petreceri din orașele mari e obârșia multor nenorociri și distrugătoare a numeroase căsnicii. *Romanul căsătoriei*, care captivează numai decât pe cititor și-l ține până la sfârșit sub farmecul său, trebuie să fie citit de orice părinte care își iubește familia. Traducerea e făcută cu o deosebită îngrijire de către publicistul B. Marian. **Prețul unui volum 60 bani** Se află de vânzare la mai toate librăriile din țară. Catalogul complet al acestei *Biblioteci*, care cuprinde peste 400 de volume din toate ramurile și care se sporește pe fie care săptămână cu câte 2 volume noi, a se cere gratis *Lebrăriei Editoare Leon Alcalay, la București.*

Concurs

Devenind vacant postul de *învățătoare* dela școala confesională ort. rom. din comuna **Coștei**, protopresbiteratul Vârșei, se escrie concurs pentru ocuparea acestui post cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

Emolumentele:

1. Salar 1000 cor.
2. Cortel în natură.
3. Ecuivalent pentru grădina 20 cor.

Învățătoarea este obligată a instrua în clasele unde va fi designată, a propune lucrul de mână — punând pond pe dezvoltarea portului nostru cu motive naționale românești — și a conduce și supraveghea fetele la serviciile divine.

Servicii prestate în alte comune nu se iau în considerare la întregirea cuincuenalelor.

Petentele au să-și înainteze recursurile lor instruate cu documentele recerute, precum și atestat despre ocupațiunea lor de până acum — adresate comitetului parohial — Oficiului protopresbiterat ort. român al Vârșeiului în Vârșei, având înainte de alegere a se prezenta în comună.

1—8 [9] Pentru comitetul parohial:

Nicolae Corcia
prezident.

Patrichie Rămneanțu
notar.

În conțelegere cu mine: **Traian Oprea** protopresbiter.

Pe baza deciziei Ven. Conzistor diecezan din 5 Noembrie 1908 Nr. 6568 B. se escrie concurs pentru postul de *capelan* pe lângă bătrânul paroh Ioan Cheverșan, la parohia de clasa II din comuna **Lugojei**, cu termen de 30 zile.

Emolumentele:

1. $\frac{1}{3}$ parte din întreaga sesiune de 32 jugere pământ arător clasa I.
2. $\frac{1}{3}$ parte din venitele stolare.

3. La parte din plaful intravilan fără locuință, pentru locuință are a se îngriji alesul capelan.

4. Toate dările publice după beneficiu, le suportă alesul capelan. Doritorii de a ocupa acest post, au să-și trimită recursul adjuștat în regulă, pentru parohii de clasa II adresate comitetului parohial, Prea On. Domn Dr. George Popoviciu protopresbiter gr. ort. român în Lugoj.

Recurenții sânt poștiți să se prezinte în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfta biserică din Lugojel, spre a-și arăta desteritatea în cântare, oficiare și oratorie.

Cei cu calificațiune mai bună vor fi preferiți.

Lugojel (Lugoshely) în 2/15 Februarie 1909. 1-3 [10]

I. Bontilă
președinte.

Petru Costescu
notar

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Licitațiune minuendă

Pe baza încuviințării Ven. Conzisor diecezan de dtto 25 Februarie a. c. No. 513 B. să escrie licitațiune minuendă pentru zidirea de nou a bisericii gr. ort. române din comuna Valeadeni, protopresbiteratul Caransebeșului, cu prețul de esclamarie 14.345 cor. 16 fil.

Comuna bisericăscă va pune la dispoziția întreprinzătorului toată peatra și cărămida delipsă la zidire; mai departe lemnul și scândurile delipsă la scaunul turnului și acoperișului, la cor și la bolta bisericii — până când toate cele alalte materiale sânt cuprinse în suma preliminară și respectivul contrahent este dator a le procura din al său.

Licitațiunea să va ținea Marți în 31 Martie (13 Aprilie) la 10 ore a. m. în școala confesională gr. ort. română din loc.

Reflectanții vor depune ca vadiu 10% din prețul de esclamarie, înainte de începerea licitațiunei.

Planul, specificațiunea de măsuri și spese să pot vedea ori și când la Oficiul parohial.

Întreprinzătorul este îndatorat a plăti 150 cor. pentru plan și specificațiune.

Licitanții nu au dreptul de a pretinde nici un fel de spese pentru participarea la licitațiune.

Valeadeni în 8 Martie 1909.

2-3 [3]

Ioan Meda
președinte

George Cătana
notar

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

„Familia Română“

revistă ilustrată

apare în fiecare săptămână cu un bogat cuprins literar și distractiv,

(Sfaturi, Curierul Modei, Găcituri.)

Abonații noi pot primi toate numerele dela început.

Abonamentul e de 10 coroane pe un an.

Budapesta
21-52 [4] Adresa: V. Strada Csáky 23.

R. G R A U și fiul, păpucar Karánsebes („LA CIZMA ROȘIE“)

Telephon 47. — In casa institutului pedagogic-teologic diecezan. — Telephon 47.

Depozitul cel mai mare în ghete fine de dame, domni și băeți.

Unicul depozit al renumitelor fabricate a toată lumea

„Kobrak“ și „Danubia“

și ghete veritabil americane.

Gătirea ghetelor fine și moderne după măsură.

Reparaturi prompt și ieftin.

34-52 [3]